

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/255/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114216217
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114216217.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi C. F., narodenému XX. XX. XXXX, bytom G. XX/X, R. V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A Lučenec, o zaplatenie 1.036,72 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9C/176/2014-66 zo dňa 19. 11. 2014 a proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9C/176/2014-77 zo dňa 23. 12. 2014, takto

rozhodol:

Dopĺňací rozsudok okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 9C/176/2014-77 zo dňa 23. 12. 2014 o trovách konania vedľajšieho účastníka potvrdzuje.

Odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9C/176/2014-66 zo dňa 19. 11. 2014 odmieta.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 83,76 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, v. s. XXXXXXX, vedený v V. a. s. Z., advokáta, do 3 dní.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica napadnutým rozsudkom zo dňa 19. 11. 2014 zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.036,72 € s prísl. z titulu plnenia z úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 06. 10. 2008. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že k predčasnému zosplatneniu, tak ako to tvrdil navrhovateľ vzhľadom k obligatórnej povinnosti použitia § 565 Občianskeho zákonníka, nedošlo. Navyiac okresný súd uzavrel, že v čase „zosplatnenia“ odporca nebol v omeškaní. Odporca mal zaplatiť len istinu úveru vo výške 1.659,70 € a poistenie 2,52 € mesačne. Ku dňu 26. 07. 2012 (podľa výpisu z úverového účtu) odporca uhradil spolu 1.501,32 €. Ku dňu 26. 07. 2012 bolo splatných len 45 splátok, teda odporca nebol v omeškaní. Splätnosť celého úveru mala nastať až dňa 17. 10. 2015, teda tak, ako vyplýva zo zmluvy (prvá splátka bola podľa výpisu na č. I. 15 splatná 17. 11. 2008, teda 84. splátka bude splatná až 17. 10. 2015). Po odpočítaní úhrad odporcu od poskytnutého úveru a dojednaného poistného potom vyplynulo, že odporca uhradil o 15,79 € viac ako je splatná pohľadávka navrhovateľa, a teda navrhovateľ podal návrh na súd predčasne, t. j. pred splätnosťou svojej pohľadávky. Vzhľadom na uvedené súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie jeho práva, ktoré predstavujú trovy právneho

zastúpenia. Uvedené trovy právneho zastúpenia okresný súd vyčíslil v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte „Vyhláška“).

Doplniacím rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica pod sp. zn. 9C/176/2014-77 zo dňa 23. 12. 2014 rozhodol o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 284,95 € k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení doplnacieho rozhodnutia uviedol, že v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9C/176/2014-66 zo dňa 19. 11. 2014 opomenul rozhodnúť o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, preto v zmysle ust. § 166 O. s. p. svoje rozhodnutie doplnil bez návrhu. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie práva odporcu.

Okresný súd po preskúmaní uplatnených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu dospel k záveru, že tieto boli účelne vynaložené na ochranu práv odporcu, a po zohľadnení uvedených úprav, boli vyčíslené v súlade s ust. § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a), d), § 15, §16 ods. 3, § 17 ods. 1, 2 a § 18 ods. 3 Vyhlášky. Súd teda priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 284,95 €, ktoré pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej) vo výške 122,82 €, dvoch režijných paušálov po 8,04 €, polovičnej odmeny za jeden úkon právnej služby (zastupovanie na pojeňavani vo výške 30,71 € a k tomu prislúchajúceho režijného paušálu v uplatnenej výške 4,02 €, polovičnej náhrady cestovných výdavkov v sume 23,63 € a polovičnej náhrady za stratu času v sume 40,20 € plus 20 % DPH (zo sumy 237,46 €), t. j. 47,49 €. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu plnú náhradu trov konania len za úkony právnej služby, príprava a prevzatie zastúpenia dňa 16. 10. 2014 a vyjadrenie vo veci samej zo dňa 24. 10. 2014, ktoré úkony boli uskutočnené v čase, keď ešte odporca nebol zastúpený právnym zástupcom a potom polovičnú odmenu za úkon účasť na pojedňavani dňa 19. 11. 2014 a náhradu cestovných výdavkov a straty času spojených s týmto úkonom, tak isto v polovičnej výške z dôvodu, že cestovné náhrady a strata času boli vynaložené už aj v prospech odporcu, keď odporca v čase ich uskutočnenia (vynaloženia) už bol zastúpený totožným právnym zástupcom ako vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane.

V zmysle ust. § 149 ods. 1 uložil navrhovateľovi povinnosť náhradu trov konania uhradiť k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Navrhovateľ podal proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/176/2014-66 zo dňa 19. 11. 2014, ako aj proti doplniaciemu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/176/2014-77 zo dňa 23. 12. 2014 odvolanie. Navrhovateľ napadol všetky výroky okresného súdu obsiahnuté v rozsudku okresného súdu zo dňa 19. 11. 2014, ako aj doplniací rozsudok zo dňa 23. 12. 2014. Mal za to, že konanie pred súdom prvého stupňa v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. b) má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, následne dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konštatoval, že poistenie nie je podmienka na uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, keď v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, avšak nie zmluvu poisťnú, preto sa dá spotrebiteľský úver uzavrieť aj bez poistenia a iných poplatkov za rovnakých ponúkaných podmienok. Ak si klient podľa navrhovateľa pri podpise zvolil poistenie, táto suma sa zarátavala do splátky, ale netvorila súčasť zmluvy o celkových nákladoch. Navrhovateľ preto pokladá uvedenú RPMN v zmluve za správnu. Nestotožnil sa ani s právnym záverom okresného súdu, že v úverovej zmluve nebola dohodnutá konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Naopak, táto bola odporcovi zrejماً z údajov o počte a termínoch splátok úveru, ako aj z údajov o lehote splatnosti. Údaj o počte splátok je uvedený v predmetnej úverovej zmluve v bode 38 a lehota splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutí úveru v bode 47. Navyac odporca svojim podpisom

potvrdil, že je oboznámený s úverovými podmienkami navrhovateľa, a že mu všetky ustanovenia sú zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný.

Následne odporca nesúhlasil ani s rozhodnutím prvostupňového súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Namietal, že trovy priznané vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu neboli vynaložené účelne, ak bol v jednej osobe právny zástupca odporcu a právny zástupca vedľajšieho účastníka. Navyše poukázal aj na to, aké majú občianske združenia poslanie na naplnenie cieľa, ktorým je ochrana spotrebiteľa, keď občianske združenie by malo mať schopnosť hájiť práva spotrebiteľa samo a nenechať sa zastupovať advokátom. Navrhovateľ vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil v časti, v ktorej sa navrhovateľ odvoláva a vrátil ho okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporca ako aj vedľajší účastník na strane odporcu k odvolaniu navrhovateľa v písomnom vyjadrení uviedli, že rozhodnutie prvostupňového súdu považujú za správne po stránke právnej i skutkovej, nakoľko jeho vydaniu predchádzalo dostatočné zistenie skutkového stavu a náležitá aplikácia relevantných právnych predpisov na predmetnú spotrebiteľskú vec. K otázke RPMN uviedol, že v predmetnej zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ musí byť pred uzatvorením úverovej zmluvy informovaný o skutočnosti, v akej výške preplatí požadovaný úver, t. j. akú výšku odplaty poskytovateľ požaduje za poskytnutý úver, čo sa nestalo. Majú za to, že ak by spotrebiteľ v čase podpisu zmluvy bol kvalifikovane poučený a informovaný a mal by reálnu možnosť výberu z dvoch typov súboru poistenia, resp. možnosť úplného odmietnutia poistenia, bolo by rozhodnutie spotrebiteľa spravídla odlišné od toho, čo sa deklaruje vo formulárových tlačivách navrhovateľa. K otázke splatnosti poskytnutého úveru konštatoval, že v zmluve o úvere nie je uvedený konkrétny dátum predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva o úvere obsahuje iba údaj týkajúci sa počtu splátok (84 mesiacov). Úmyslom zákonodarcu ale bolo, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný a uzrozumený so skutočnosťou, kedy má nastať konečná splatnosť poskytovaného úveru. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je však uvedená len výška a počet mesačných splátok, pričom nie je zrejmé, aká časť sa pri úhrade každej mesačnej splátky započítava na istinu, úroky resp. iné poplatky.

K otázke náhrady trov konania odporcu a vedľajšieho účastníka uviedli, že súd pri priznaní trov odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ako aj v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. Náhrada trov konania odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu bola uplatnená a vyčíslená v súlade s § 13 ods. 2 Vyhlášky, čím nemohlo v žiadnom prípade dôjsť k neúčelnému navyšovaniu trov, resp. duplicitnému odmeňovaniu právneho zástupcu tak, ako to uvádza navrhovateľ v odvolaní. V zmysle uvedeného ustanovenia sa odmena za úkony právneho zastúpenia vykonaných za dvoch klientov delila medzi oboch klientov po 50 %, čoho si je určite vedomý aj sám navrhovateľ. Mali za to, že trovy konania vynaložené pred prvostupňovým súdom boli vynaložené účelne, a preto navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie o náhrade trov konania potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací skúmal včasnosť podaného odvolania navrhovateľa ako jednu z procesných podmienok odvolacieho konania.

Podľa ust. § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 166 ods. 1 O. s. p. ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 166 ods. 2, 3 O. s. p. o návrhu na doplnenie rozsudku súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku. Ak súd

nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne. Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie navrhovateľa bolo na Okresný súd Banská Bystrica doručené dňa 16. 01. 2015 s tým, že bolo odovzdané orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (ust. § 57 ods. 3 O. s. p.) dňa 14. 01. 2015 (viď realizačná pečiatka podateľne súdu nachádzajúce sa na č. I. 80, ako aj realizačná pečiatka orgánu, ktorý mal povinnosť podanie doručiť na č. I. 85 spisu). Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9C/176/2014-77 zo dňa 23. 12. 2014 však bol navrhovateľovi doručený už dňa 29. 12. 2014. Lehota na podanie odvolania podľa § 204 ods. 1 O. s. p. navrhovateľovi uplynula dňa 13. 01. 2015 (utorok). Ak bolo teda následne odvolanie odovzdané orgánu, ktorý ma povinnosť ho doručiť až dňa 14. 01. 2015, bolo odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/176/2014-66 zo dňa 19. 11. 2014 podané po uplynutí zákonom stanovenej 15 dňovej lehoty, teda oneskorene.

Na uvedenej skutočnosti nemení nič ani skutočnosť, že Okresný súd Banská Bystrica následne dňa 23. 12. 2014 vydal dopĺňací rozsudok pod sp. zn. 9C/176/2014-77 o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ak v zmysle ust. § 166 O. s. p. vydanie rozhodnutia o doplnení rozsudku sa netýka právoplatnosti a vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku. Vydať doplňujúci rozsudok môže súd aj bez návrhu. V tomto prípade okresný súd doplnil rozsudok bez návrhu, doplnil ho do právoplatnosti pôvodného rozsudku, preto podanie odvolania do pôvodných výrokov rozsudku zo dňa 19. 11. 2014 sa netýka právoplatnosti a vykonateľnosti týchto výrokov. V tomto rozsahu bolo preto odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19. 11. 2014 podané oneskorene.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/176/2014-66 zo dňa 19. 11. 2014 bolo podané oneskorene, neostávala mu iná možnosť, ako toto odvolanie v uvedenom rozsahu v súlade s citovaným ust. § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p. odmietnuť.

Vyššie uvedené odvolanie však bolo podané včas voči doplňaciemu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9C/176/2014-77 zo dňa 23. 12. 2014, ktoré rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené dňa 02. 01. 2015, preto odovzдание odvolania orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť dňa 14. 01. 2015 bolo učené včas. Na základe tejto skutočnosti krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný vyššie uvedeným rozsahom ako aj dôvodmi podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý doplňací rozsudok zo dňa 23. 12. 2014 podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny v celom rozsahu.

Z obsahu spisu je nesporné, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Navrhovateľ v odvolaní namietal výrok okresného súdu týkajúci sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu a tieto považoval za neúčelné.

Pre správne rozhodnutie je preto potrebné primárne zodpovedať otázky, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej v texte len „združenie“) je oprávnené vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a v prípade kladnej odpovede na prvé dve otázky, či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania, resp. trov právneho zastúpenia.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na viaceré svoje rozhodnutia, v ktorých vyslovil právny záver, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu má vedľajší účastník - združenie, oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu - spotrebiteľa, ktorý má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O. s. p. rovnaké práva a povinnosti ako účastník, v dôsledku čoho mu vzniká právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je jeho základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného

súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam v zmysle ust. § 137 ods. 1 O. s. p. patrí i náhrada trov právneho zastúpenia.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností, t. j. nemôže byť vopred vylúčený z voľby možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (viď nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03), ak po dôvodne vznesenej obrane v prospech spotrebiteľa pôsobil vstup vedľajšieho účastníka do konania pre navrhovateľa tak, že okresný súd návrh navrhovateľa zamietol.

Je nepochybné, že odporca a vedľajší účastník boli v konaní úspešní. Konanie vo veci vyvolal práve navrhovateľ, pričom vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to z ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli najmä zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod.. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o Združenie na ochranu spotrebiteľov. V danom prípade nešlo o paušálny vstup do konania, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, k zamietnutiu návrhu došlo práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej obrany odporcom vedľajším účastníkom, ktorý v konaní vzniesol námietku premĺčania. Odvolací súd, teda, opätovne zdôrazňuje, že trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania, ak po dôvodne vznesených argumentoch ohľadne nedôvodnosti návrhu navrhovateľa bol jeho návrh v celom rozsahu zamietnutý. K uvedenému argumentu odvolací súd na záver dodáva, že k neúčelnému vzniku trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak bol následne v celom rozsahu zamietnutý, a teda, išlo o návrh podaný nedôvodne.

K námietke navrhovateľa uvedenej v odvolaní týkajúcej sa právneho zastúpenia odporcu a vedľajšieho účastníka odvolací súd poznamenáva, že k vyčísleniu trov právneho konania, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia zo strany právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka, došlo v súlade s Vyhláškou.

Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia vyhlášky je zřejmé, že právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka pri vyčíslení trov právneho zastúpenia postupoval v súlade s vyhláškou, teda správne, ak základnú sadzbu tarifnej odmeny znížil z dôvodu, že zastupoval dvoch účastníkov. Pokiaľ ide o jednotlivé úkony, tieto boli urobené účelne predovšetkým so zámerom chrániť práva odporcu, ako i vedľajšieho účastníka na strane odporcu a žiadne z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, resp. vyššie uvedenej Vyhlášky nevyklučuje, aby advokát zastupoval v konaní nielen samotného odporcu, ale aj vedľajšieho účastníka, ktorý vystupuje na jeho podporu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nepovažoval odvolanie navrhovateľa pokiaľ ide o otázku účelnosti, ako aj výšky trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu za dôvodné a v tomto rozsahu dopĺňací rozsudok vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Naopak, náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd priznal úspešným účastníkom, a to odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktoré už aj vzhľadom na vyššie uvedený právny záver považoval odvolací súd za trovy právneho zastúpenia vynaložené účelne. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa v rozsahu 50 % za odporcu a 50 % za vedľajšieho účastníka v zmysle ust. § 13 ods. 2 Vyhlášky, plus jedenkrát režijný paušál vo výške 8,39 €, t. j. spolu suma 69,80 €. Následne súd priznal v rámci trov právneho zastúpenia v zmysle ust. § 18 ods. 3 Vyhlášky i 20 % DPH vo výške 13,96 €, v dôsledku čoho celkové trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú sumu 83,76 €. Uvedené trovy konania je navrhovateľ povinný nahradiť na účet právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p..

Odvolací súd k forme svojho rozhodnutia dodáva, že aj keď má odvolací súd podľa § 223 O. s. p. rozhodovať rozsudkom, ak potvrdzuje alebo mení rozsudok, o odvolaní, ktorým sa napadlo uznesenie, rozhoduje odvolací súd vždy uznesením; to platí, aj keď sa napadnutý výrok zahrnul do rozsudku, ale mal povahu uznesenia. Pretože predmetom odvolacieho konania zostal už len výrok o trovách konania, o ktorom sa má podľa § 167 ods. 1 O. s. p. rozhodnúť formou uznesenia, odvolací súd rozhodol formou uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.